

15 000 kr. i erstatning for uriktig fengsling i 1945.

Fredrikstad, 13. januar. (NTB) En Fredrikstad-dame som satt fengslet fra 5. mai til 23. september 1945 siktet for unasjonal holdning, er i Fredrikstad forhørsrett tilkjent kr. 15 000 i erstatning av statskassen. Det er klarlagt at det overhodet ikke var noe å klandre henne for.

Med Bibelen i den ene hånden og pistolen i den andre.

Dønnum angrer og ber om
tilgivelse. 16-1-47.

Vitneførselen i saken mot Einar Dønnum fortsatte i går ettermiddag. Stapomannen Arne Breen forklarte at Dønnum etter likvidasjonen av Marthinsen hadde bedt sine funksjonærer om en liste over personer som var mistenkt i ferdigbehandlede saker. En slik liste var blitt satt opp og overlevert Dønnum, som senere hadde hatt en konferanse med Reinhardt. Listen omfattet 35 navn.

Vitnet hadde kjennskap til at Dønnum ved en anledning hadde mishandlet en person, som var innblandet i Lunneraffæren. Det hadde vært meningen at 19 av de impliserte i Lunner-saken skulle stilles for særdomstolen, men — hevdet vitnet — Dønnum og jeg i fellesskap fikk forhindret at saken ble utlevert. Riisnæs spurte etter den to ganger, men han fikk aldri tak i den.

Neste vitne var Oscar Hans som den 9. og 10. februar 1945 ledet henrettelse på Akershus av de nordmenn som var dømt ved tysk standrett. Til politiet har Hans forklart at Dønnum var til stede begge dager som tolk, men nu mener han at han bare var der den andre dagen.

Dønnum sier at det eneste han gjorde var å presentere Hans for «politinspektør» Skjønhaug som ledet den norske eksekusjonen. Han trakk seg deretter tilbake og sto bak en bil hele tiden.

Frøken Sigrid Heide hadde vært utsatt for mange og langvarige forhør, hvorav enkelte ble ledet av Dønnum. Ved en anledning ble det brukt benklemmen på henne. Det var bundet et kledde over hodet hennes så hun kunne ikke se hvem som gjorde det, men da det ene benet var ødelagt uten at hun hadde røpet det de vil ha ut av henne sa Dønnum: «Skal vi ikke ta det andre benet med det samme?»

Dønnum påstår at det var tyskeren Greul som satte henklemmen på frøken Heide. — Så foraktelig kunne ikke jeg opptre mot en kvinne, forsikrer han. Det ble så ført en rekke vitner som

To nye dødsdommer i Høyesterett.

Høyesterett avsa i formiddag dom i saken mot de to torturister fra Bergen, Willy August Kesting og Nils Petter Hjelmsberg. Tyskeren Kesting ble ved Gulatings lagmannsrett dømt til døden og dansken Hjelmsberg til livsvarig tvangsarbeid under dissens ved samme rett.

Høyesterett forkastet Kestings anke og opprettholdt dødsdommen. For Hjelmsbergs vedkommende ble påtalemyndighetens anke tatt til følge, og han ble dømt til døden.

Førstvoterende, dommer Evensen, tilbakeviste Kestings påstand om at en av domsmennene i lagmannsretten hadde vært inhabil, fordi han var blitt underkastet skjelperet forhør av Kestings gruppe. Videre har Kesting hevdet at han hadde handlet etter ordre og derfor ikke kunne gjøres ansvarlig for ugjerningene. Dette kunne Høyesterett ikke godta. I så fall måtte tiltalte ha vært i en tvangssituasjon som han ikke kunne redde seg fra. Dette har ikke vært tilfelle. Det var anvendt systematisk tortur, ikke bare én gang, men i en rekke tilfelle og over et lengre tidsrom. Anken måtte derfor kasseres.

Med hensyn til Hjelmsberg hevdet førstvoterende at han hadde deltatt så megen rå og umenneskelig tortur at retten til tross for hans unge alder — 23 år — og sin underordnede stilling ikke kunne la ham unngå lovens strenge straff. Han måtte derfor, selv om han var en mindre forbryter enn Kesting, dømmes til døden.

De øvrige dommere sluttet seg til førstvoterende og justitiarius Stang avsa dommen.

Oslo Unge Høyres representanter møtte klokken 20 (presis) i Høyres Hus stort festsal bringes i erindring.

Medlemmene anmodes om å inni sine plasser i god tid før møtets begynnelse.

Høyres representanter i Stortinget og bystyret er innbudt til møtet.

forklarer seg om at de har vært torturert av Dønnum. Denne benekter ethvert kjennskap til alle tilfellene unntatt én, som gjaldt mishandling av en mann i kjelleren til lensmannsgården på Lunner hvor Jonas Lie og Oldenbjørn var til stede. — Jeg har angret så bittert på dette, sier han til vitnet, og jeg ber Dem så hjertelig om tilgivelse!

Politibetjent Kirkedelen forklarte at ledelsen av Mil.org. allerede i 1942 hadde kjennskap til at Dønnum satt inne med viktige opplysninger om Mil.org. og bare ventet på ordre til å

Ledende medlem av kvinnehirnen frifunnet.

Fra Aftenpostens korrespondent,

Moss, 7. april.

En ganske elendommelig landssvikdom ble avsagt i Moss herredsrett i går. Tiltalte var en dame som høsten 1941 meldte seg inn i NS og sto som medlem til krigens slutt. Fra 1942 var hun også medlem av kvinnehirnen, hadde hirtuniform og deltok i mønstre og stævner. Hun har vært økonomileder, organisasjonsleder og sanitetsleder i kvinnehirnen i Moss.

Hun anførte at hun ble med i NS for å komme inn i sanitetsarbeidet, og det var mest dette hun hadde vært opptatt med.

De to domsmenn fant at hun ved innmeldelsen ikke forsto at hun derved blesto fienden. Det er tvilsomt om hun i det hele tatt forsto at hun handlet rettsstridig. Rettens mindretall, sorenskriver Jensen, uttalte i sitt votum at tiltalte var 25 år og med normal forstand, og derfor måtte hun vite hva hun gjorde.

Hun ble altså frifunnet med de to domsmenns stemmer. Sorenskriveren voterte for fellelse.

noen gang før:

slå til. Det hadde da vært tale om å ta visse forholdsregler overfor Dønnum men det ble ikke noe av. Hadde de blitt gjort ville vi ikke stått her i dag sier vitnet.

Konstabel Trydahl hadde opp tatt forklaring av en mann som hadde vært vitne til hvordan Dønnum behandlet en kvinnelig fange på Terrasset. Etter at han på forskjellige måter hadde prøvd å skremme henne til å forklare seg var han gått mot henne med Bibelen i den ene hånden og en pistol i den andre og hadde sagt: — Nu har De valget mellom å nekte og dø eller å tilstå og leve. Da heller ikke dette hjalp hadde han kommandert henne til å legge hendene på bordet og så hadde han slått henne over fingrene med tykke læremmer.